

Den næste sag på dagsordenen var:

26) Tredje behandling af lovforslag nr. L 78: Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven. (Arkiver, biblioteker og museer samt syns- og læsehændicappede m.v.).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsat 4/11 2004. Første behandling 12/11 2004. Betænkning 1/12 2004. Anden behandling 10/12 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 102 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 81: Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsordenen for Folketinget.

Af Udvalget for Forretningsordenen.
(Fremsat 8/12 2004 i betænkning fra Udvalget for Forretningsordenen. Første behandling 14/12 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 102 stemmer.

Formanden:

De vedtagne ændringer vil nu blive indarbejdet i Folketingets forretningsorden og omdelt til Tingets medlemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 82:

Forslag til folketingsbeslutning om Folketingets Ombudsmands beretning for året 2003

Af Retsudvalget.

(Fremsat 9/12 2004 i betænkning fra Retsudvalget. Første behandling 14/12 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 106 stemmer.

Formanden:

Folketingets Ombudsmand vil blive underrettet om denne beslutning.

Den næste sag på dagsordenen var:

29) Anden behandling af lovforslag nr. L 119: Forslag til lov om ændring af lov om produktionskoler. (Omlægning af det kommunale bidrag).

Af undervisningsministeren (Ulla Tørnæs).
(Fremsat 17/11 2004. Første behandling 30/11 2004. Betænkning 14/12 2004).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under et.

Forhandling**Lene Jensen (S):**

Tidligere i dag vedtog et flertal i Folketinget L 3, som kort fortalt handlede om, at unge, der henvender sig på en produktionsskole, ikke længere skal kunne optages med det samme.

Det her lovforslag handler om den måde, produktionsskolerne bliver finansieret på, og det erklærede mål med det er, at der ikke skal være så mange på produktionsskolerne, som der er i dag.

Lovforslaget vil betyde, at det bliver langt dyrere at gå på en lille skole frem for på en større, og det vil også betyde, at kommuner, der har valgt at prioritere at have en produktionsskole, straffes økonomisk.

Det er mig komplet uforståeligt, at det her lovforslag skal have sådan nogle konsekvenser, og jeg må sige, at lovbehandlingen i vores udvalg har været farceagtig.

Jeg har godt nok ikke været i Folketinget i hverken 30 år, 20 år eller 10 år. Jeg har været her i 3 år, men jeg har altså ikke i de 3 år oplevet noget lignende, hvor det i den grad har knebet med at hive svar ud af ministeren og hendes folk, og hvor de svar, vi har fået, har været så svære at tyde, at vi i flere omgange har måttet spørge ind til de selv samme svar for at få et overblik over, hvad det egentlig er, der skal til at foregå.

Nu har vi så, tror jeg nok, hvis jeg ellers læser det rigtigt, de faktuelle oplysninger, men logikken mangler altså stadig.

Hvorfor skal et nyt finansieringssystem betyde, at Københavns Kommune scorer 1 mio. kr., mens f.eks. Nykøbing-Falster Kommune skal af med 200.000 kr.? Hvorfor skal en lille kommune som Svinnige af med op imod 0,25 mio. kr.? Jeg forstår ikke, hvor logikken er, og jeg forventer, at ministeren i dag fortæller os, hvordan hendes verden ser ud, hvor logikken er henne for hende.

Jeg forventer også, at ordførerne fra regeringspartierne og fra Dansk Folkeparti kan svare på, hvorfor de ikke støtter det ændringsforslag, som vi har stillet. Det går nemlig ud på at ligestille de kommuner, som har produktionsskoler, med kommuner, som ikke har prioriteret dette.

Kl. 11.40

Igen: Hvor er logikken? Hvorfor skal det være dyrere for en kommune, der rent faktisk har en produktionsskole, at sende en elev der-

hen, end det skal være for en kommune, der ikke har en produktionsskole?

Jeg vil også gerne spørge de samme partier, herunder især Dansk Folkeparti, om man overhovedet ikke er bekymret for, at det her lovforslag faktisk vil føre til lukning af de små produktionsskoler i yderområderne. Det er man nemlig i Foreningen for produktionsskoler og produktionshøjskoler. Her har man opgjort, at mindst ti skoler vil være decideret truet af lukning som følge af det her forslag.

Jeg nævner lige, hvor de her skoler ligger, til almindelig orientering for Tingets høje medlemmer, som jo er valgt ud over landet:

Det er Kongerslev, det er Skagen, det er Kjellerup, det er Hanstholm, det er Lemvig, det er Sydthy, det er Arden, det er Ringkøbing, det er Middelfart, det er Møn, og det er Ravnsborg. Alle sammen områder i øvrigt, der hverken er kendetegnet ved at være rige eller centralt placeret.

Under førstebehandlingen for cirka 14 dage siden var der en vældig omsorg for de her skoler. Jeg husker, at bl.a. Dansk Folkepartis ordfører, fru Louise Frevert, sagde, at hvis det virkelig kunne være rigtigt, måtte vi se på det. Nu har vi set på det, og hvad er der kommet ud af det? Hvor er den omsorg blevet af? Det går jeg ud fra at vi får en forklaring på her i dag.

Når alt kommer til alt, er det faktisk ikke skolerne og kommunerne, jeg er mest bekymret for, selv om det måske kan lyde sådan. Det er de unge mennesker. Det er dem, som har brug for de her muligheder, også selv om de bor i Ravnsborg eller på Møn. Det er dem, som ikke har ret mange andre muligheder. Det er dem, som er i farezonen for at få lukket endnu en dør, hvis det her bliver vedtaget. Det her indskrænker mulighederne, og man kunne jo fristes til at kalde regeringens politik netop det.

Formanden:

Tak til fru Lene Jensen. Så er det fru Tina Nedergaard som ordfører.

Tina Nedergaard (V):

Det lovforslag, vi her behandler, tager bl.a. højde for den situation, som vi har i dag, nemlig at kommunerne, når produktionsskolerne samlet når over deres måltal for antallet af elever, kollektivt afstraffes. Det gælder ikke mindst de små landkommuner, også mange af de dårligt stillede kommuner, som netop har benyttet produktionsskolerne i vidt omfang. Derfor tager det her

lovforslag højde for en situation, som på mange måder er helt uholdbar, og derfor er det også et lovforslag, som er kommet i stand i forlængelse af aftaler med Kommunernes Landsforening, som selv har ønsket, at man fandt nogle bedre styringsinstrumenter.

Det, der ligger i selve lovforslaget, er intentionen om at styre aktivitetsudviklingen på produktionsskolerne. Det skal også ses som et led i regeringens og Venstres tankegang om, at vi ønsker, at unge mennesker gennemfører en kompetencegivende uddannelse og ikke blot visiteres ind i uddannelser for nemheds skyld. Derfor vil vi gerne henvise til, at produktionsskolerne nu i dag vil fremstå som et ligeværdigt tilbud til unge mennesker, som eventuelt også kan vælge de 23 nye uddannelser, vi har etableret inden for erhvervsuddannelserne.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne starte med at rose fru Tina Nedergaard fra regeringspartiet Venstre, som dog trods alt kommer herop, selv om man har en dårlig sag, og så forsvare den. Det har vi ikke været vant til hidtil i debatten her i formiddag.

Jeg vil godt tage udgangspunkt i, at regeringen nu er kommet med et forslag. Når man laver sådan noget, kan det være vanskeligt lige at gennemskue, hvad det er, det hele går ud på, men i et svar til Folketingets Uddannelsesudvalg – 24 tror jeg det er – fremgår det af en liste, hvad det betyder for de enkelte kommuner, og hvad det kommer til at betyde de steder, hvor man har produktionsskoler.

Nu er jeg jo valgt oppe i landets bedste kreds, Frederikshavnkredsen, og alle mine tre kommuner, Læsø, Skagen og Frederikshavn, kommer til at miste. Det er måske, hvad det er, men jeg ved også, at man i fru Tina Nedergaards kreds, både i Dronninglund og i Brønderslev, også mister utrolig meget. Det er altså flere hundredtusinde kroner, det drejer sig om. Kommunen mister, skolen mister, men det store spørgsmål er: Hvad skal der blive af eleverne, hvis skolen lukker? Fra nytår skærer man også 4.000 praktikpladser væk. Hvad skal alle de her unge mennesker, som man ikke har fundet et job til, lave i stedet for? Er alternativet kontanthjælp?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Forslaget lægger sådan set op til, at man går ind kommunalt og laver nogle lokale prioriteringer.

Man vurderer, hvad det er, man vil satse på i forhold til de unge mennesker, hvilket også ligger meget naturligt i forlængelse af kommunalreformen, som Socialdemokraterne så heller ikke kan støtte. Vi giver nogle ressourcer, men giver også samtidig nogle muligheder for, at man lokalt kan lave nogle vurderinger af, hvad det er for et uddannelsesbillede, man ønsker.

Kl. 11.45

I overvejelserne indgår det, at hidtil har det jo været sådan, at alt afhængig af, om man sendte den unge på produktionsskole eller andre steder hen, har der været meget stor forskel på udgifterne for kommunen. Der vil fortsat være en forskel, men det, der vedtages i dag, er i forlængelse af L 3 en bevidstgørelse af de andre tilbud, som nu gives i form af 23 nye erhvervsuddannelser, og et skridt mod målet, altså at de flest muligt unge mennesker får en kompetencegivende uddannelse.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne høre, om fru Tina Nedergaard kan bekræfte, at der er en række kommuner, der taber på det her. Er det ikke korrekt, at man kan læse af de svar, som ministeren har givet til Folketingets Uddannelsesudvalg, at der er en række helt klare konsekvenser? Jeg ved også, at bl.a. produktionsskoleforeningerne har sagt, at det ikke engang er sikkert, at det her er tilstrækkeligt, men lad det nu være. Jeg forholder mig bare til ministerens tal.

Er det ikke rigtigt, at det er sådan, at Skagen Kommune vil tabe 245.000 kr., at Sejlflod Kommune vil tabe 329.000 kr., og at Skørping Kommune vil tabe 51.000 kr.? Og er det ikke også korrekt, som jeg var inde på før, at Dronninglund og Brønderslev taber henholdsvis 215.000 kr. og 285.000 kr.? Taletiden tillader ikke, at jeg kommer med yderligere tal, men det er rigeligt for mig. Jeg har gjort op, at de kommuner, der taber på det, sætter 2,5 mio. kr. til.

Det skal retfærdigvis siges, at der er kommuner, som vinder på det her, bl.a. Aalborg og andre store byer. Men det korte af det lange er: Hvad med de kommuner, som eventuelt lukker skolen, hvor skal de sende eleverne hen efterfølgende? Det mangler vi et svar på.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Hr. Bjarne Laustsen henviser til, at nogle kommuner vil tabe, og andre vil vinde. Jeg kan sige

det på den måde, at nogle kommuner har valgt at prioritere en produktionsskole i deres uddannelsesbillede, og det er ganske fornuftigt nogle steder, hvorimod andre kommuner har anderledes forhold og ikke ønsker at prioritere dem. Det er nøjagtig som med uddannelsesstilbud i øvrigt: Nogle bruger mange penge på folkeskolen, og nogle bruger færre penge på folkeskolen, uden at det egentlig afspejler sig i resultaterne.

Det, der ikke er taget højde for i svarene, og som hr. Bjarne Laustens selvfølgelig heller ikke tager højde for, er, hvordan den kollektive afstraffelse rammer. Når det er sådan, at der er større aktivitet i produktionsskolesystemet end ifølge de måltal, som også den tidligere regering opererede med, er det klart, at der kommer en kollektiv afstraffelse, som rammer skævt, og som i dag også rammer svage, små kommuner. Det er der ikke taget højde for i hr. Bjarne Laustens indlæg.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Nu ved jeg godt, at fru Tina Nedergaard er ordfører for Venstre som sådan og i den sammenhæng forpligtet over for partiet og regeringen, men alligevel må jeg sige, at jeg er forundret over, at fru Tina Nedergaard føler sig i stand til at forsvare et forslag, der, som jeg ser det, har den systematik i sig, at det fjerner yderligere muligheder for de unge, der i forvejen har de færreste muligheder og det svageste udgangspunkt.

Forslaget fjerner også midler fra de områder, der er svagest og tyndest befolket. Det straffer de kommuner, der har påtaget sig opgaven og også ofte løser den for nabokommunerne, for de skal faktisk betale mere, end hvis de bare siger, at det tager nogle andre sig nok af, og jeg kan ikke forstå, at fru Tina Nedergaard kan være forsvarende for et forslag med det indhold, selv om hun er talsmand for Venstre.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg takker min gode kollega, hr. Ole Stavad, for bekymringen for, hvad jeg kan forsvare, men jeg må sige, at jeg har generelt en lettere opgave, end hr. Ole Stavad må have haft under den tidligere regering, når jeg skal forsvare regeringens forslag, for jeg synes, at alt andet lige er VK-regeringens forslag en del bedre end den tidligere regerings.

Men bortset fra det er det jo ikke et nyopstået problem, at man ønsker budgetsikkerhed på produktionsskoleområdet. Den budgetsikkerhed ønskede den tidligere regering også, og derfor opererede den med en kollektiv afstraffelse af kommunerne, når de overskred måltallet.

Det har været væsentligt for os i forbindelse med dette lovforslag, at der fastholdes frit optag på produktionsskolerne, og at man lokalt kan vurdere, hvor højt man vil prioritere området. Man kan sige: Vi vil prioritere vores mennesker højt, ergo vil vi have adgang til at sende dem på en produktionsskole.

Jeg mener ikke som hr. Ole Stavad, at forslaget entydigt rammer nogle kommuner frem for andre. Jeg mener, man bør se på, hvorledes den kollektive afstraffelse ramte under den tidligere og også under denne regering, indtil den fremsatte lovforslaget her.

Kl. 11.50

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Fru Tina Nedergaard har ret i, at jeg er en del optaget af, at hun ikke kommer ud i noget snavs, for vi har jo en fælles målsætning om, at Sæbykredsen også gerne skal være den, der er bedst repræsenteret efter et kommende folketingsvalg.

Men det, fru Tina Nedergaard siger, er vel egentlig udtryk for en grundlæggende forskel mellem den nuværende regering og den tidligere regering. Vi har aldrig påstået, at vi ikke kunne tage fejl og komme med forkerte forslag, men når vi fik fejlene afdækket og hørte argumenterne udefra og fra oppositionen, kunne vi nå til den konklusion, at her havde vi begået en fejl, som skulle laves om. Derfor blev den tidligere regerings forslag aldrig gennemført.

Den nuværende regering kommer bare med sine forslag. Den hører til gruppen af døvblinde og vil ikke lytte til hverken oppositionen eller folk uden for huset, men gennemfører sine forslag, når den har lavet en aftale med Dansk Folkeparti om det, uanset konsekvenserne. Men vil fru Tina Nedergaard ikke godt se på de oplysninger, som er afgivet under udvalgsbehandlingen, og erkende, at forslaget skader det, som fru Tina Nedergaard siger, hun gerne vil fremme, når vi mødes hjemme i det nordjyske?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Nu har hr. Ole Stavad og jeg jo mange samtaler, når vi mødes i det nordjyske, og det er ikke alt,

der er egnet til at blive sagt fra denne talerstol, så jeg vil forholde mig til det, vi taler om, nemlig lovforslaget om produktionsskolerne.

Jeg vil fastholde, at det, der er lagt op til, er et forsøg på at forenkle aftalerne mellem kommunerne og staten i forbindelse med produktionsskolelærens udvikling. Man har forsøgt at finde forskellige modeller, og det er muligt, at den tidligere regering ikke kunne mobilisere et flertal for sit forslag, men det har vi altså kunnet.

Vi vil selvfølgelig følge lovforslaget meget tæt, og det ligger også i forslaget, at det skal evalueres efter 1 år. Viser det sig så, at der er uhenigtsmæssigheder eller forskellige muligheder, alt efter om man bor i en lille landkommune oppe i det nordjyske eller i Storkøbenhavn, må vi jo kigge på det igen, men det, der er centralt for mig, er, at vi med dette instrument i hånden kan sige til den enkelte kommune: I kan prioritere produktionsskolerne, og I kan prioritere, at eleverne skal derhen, uden at der kommer en ubehagelig overraskelse bagefter.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Egentlig synes jeg, at regeringen skal have ros for at gøre sig den umage at prøve at finde et nyt finansieringssystem.

Som vi sagde under førstebehandlingen, er vi enige i, at det nuværende finansieringssystem er dårligt. Der er bare det ved det, at det finansieringssystem, som regeringen har fundet frem til, betyder, at hvis en kommune har en produktionsskole og opretter et grundtilskud til produktionsskolen på 400.000 kr., koster den første elev, kommunen sender på produktionsskole, 430.000 kr., mens nabokommunen, som ikke har nogen produktionsskole, men kan sende elever på produktionsskolen, har en udgift på knap 30.000 kr. Det er simpelt hen ikke ligestilling.

På den måde er det jo ikke, som vi ellers hører igen og igen og igen, det uddannelsesmæssige afsæt, som de unge har brug for. Det er at reducere produktionsskolerne til et spørgsmål om, hvorvidt man vil have den ene aktiveringsforanstaltning frem for den anden, og det er et signal, som kaster snavs på hele den udvikling, der har været med brobygning, vejledning og forpligtende forløb. De unge får ikke det, der ligner skyggen af et frit valg, og jeg forstår ikke, hvordan Venstres ordfører kan sidde overhørig, at der skabes en ny, grundlæggende uretfærdig betalingsordning.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Fru Margrethe Vestager kvitterer for, at vi forsøger at lave et mere enkelt finansieringssystem, og det har jo også været målet.

Kl. 11.55

Men så følger fru Margrethe Vestager op med at sige, at hvis en elev starter på kommunens produktionsskole, koster det et vist beløb, og hvis en anden kommune ikke har sin egen produktionsskole, man sender en elev på produktionsskolen, koster det et betydeligt mindre beløb. Det er også korrekt, men der er næppe nogen kommune i dette land, som ønsker at have en produktionsskole, hvis den kun ønsker at sende en enkelt elev derhen.

Forslaget skal også ses i sammenhæng med, at når vi får de nye og større kommuner, vil det efter min opfattelse være givet, at i hvert fald langt størstedelen af kommunerne vil have en lokal produktionsskole, som den kan vælge at prioritere, og som den kan vælge at bruge som et af de uddannelses tilbud, den mener er relevante for de unge mennesker i netop den kommune.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Spørgsmålet er, om regeringen tror, at kommunerne er ligeglade med de betalingsbetragtninger, fordi den regner med, at i store kommuner vil der i hvert fald kun komme elever fra den pågældende kommune, som derfor alligevel skal afholde grundomkostningen. Men det spørgsmål, der i virkeligheden vil blive stillet i kommunerne, er: Synes I virkelig, vi har behov for en produktionsskole? Det koster os som udgangspunkt 400.000 kr., og vi kan jo bare sende de unge i almindelig aktivering.

Det, der gør, at vi betragter denne sag med den dybeste alvor, er, at de 400.000 kr. kommer til at betyde ganske meget i en tid, hvor der kommer fokus på alt muligt andet end unges uddannelse. Vi ved, hvilke produktionsskoler der er de første i rækken af dem, der ikke kan fortsætte, og dermed kan vi stort set også sætte navn på de elever, der kommer til at mangle det afsæt til videre uddannelse. Derfor tror jeg, at uanset hvor man lytter til denne diskussion, kan man fornemme en falskhed i Venstres såkaldte roser til produktionsskolerne og det arbejde, de gør.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg kan slet ikke følge den radikale ordfører, når argumentationen bliver, at fordi det koster kommunerne 300.000-400.000 kr. at have en produktionsskole, vil de slet ikke have dem og slet ikke gøre brug af dem, men bare sende eleverne i kommunal aktivering. Sådan ser jeg det slet ikke.

Hvis man ser på kommunernes opgaver i forbindelse med uddannelse i dag, er det jo primært folkeskolen, som er kommunernes opgave. Der blev tidligere henvist til Sæbykredsen og Frederikshavnkredsen, og netop i de kommuner har man fastholdt lokale uddannelsesstilbud med mange, mange små landsbyskoler med meget, meget få elever, fordi man ønsker at give et lokalt tilbud til eleverne, til trods for at det ville være langt billigere at samle det hele i hovedbyerne. Man gør det, til trods for at undersøgelser indikerer, at resultaterne er bedre på de lidt større folkeskoler, og til trods for at det ville være langt, langt billigere for kommunen at samle alle elever i én folkeskole i hovedbyen. Alligevel har kommunerne i dag bevist, at de er meget dygtige til at håndtere undervisningsopgaven i folkeskolen, og det har jeg en forventning om at de også gør med produktionsskolerne, også selv om der er et kommunalt grundtilskud.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Det drejer sig om elever, som har gjort større indtryk på folkeskolen, end folkeskolen har gjort på dem. Det drejer sig om at nedlægge en skoleform, som mange små kommuner har, nemlig de kommuner, der har haft denne skoleform gennem 26 år, altså lige så længe som loven har eksisteret.

Jeg vil godt spørge fru Tina Nedergaard: Hvor skal de elever nu tage hen? 70 pct. af de elever, som kommer i produktionsskolerne, kommer fra teknisk skole og handelsskole, fordi de ikke har kunnet klare sig her, og hvor skal de gå hen nu? Den nuværende regering har fjernet den fri ungdomsuddannelse og daghøjskolerne, og hvilke muligheder er der så tilbage?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Nu ved jeg jo, at hr. Arne Toft selv har været borgmester i en lille kommune, hvor der jo ... nej, nu bliver det næsten for hjemligt, så nu stopper vi.

Det, der for mig at se er udgangspunktet, er, at kommunerne vil holde fast i, at de ønsker et godt undervisningsmiljø og nogle gode muligheder for deres unge mennesker. Hr. Arne Toft ved jo selv som tidligere borgmester, at det ligger kommunalpolitikere meget, meget på sinde.

Kl. 12.00

Så må jeg fastholde, når der bliver spurgt til, hvor eleverne skal gå hen, at det er sådan, at måltallet er uændret. Vi opererer med samme aktivitet på produktionsskolerne under den ny lovgivning, som vi har gjort under den hidtidige. Der er fortsat frit optag. Kommunerne kan vælge at prioritere netop produktionsskolerne uden at forvente en kollektiv afstraffelse efterfølgende.

Som det sidste vil jeg nævne, at denne regering sammen med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre har gennemført 23 nye uddannelser i erhvervsuddannelsessystemet, der henvender sig til samme målgruppe.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Regeringen slår sig op på, at der skal være lige mulighed for alle i alle dele af Danmark; der skal være muligheder i de mindre kommuner. Det, man gør, er, at man afskaffer de muligheder, de små kommuner har.

Jeg vil godt spørge fru Tina Nedergaard, om hun er enig med undervisningsministeren, som begrundet lovforslaget med et ønske om at sikre, at kommunerne ikke vælger produktionsskoletilbuddet frem for andre uddannelses- eller aktiveringstilbud alene af økonomiske hensyn. Er fru Tina Nedergaard enig med mig i, at det her er en mistillid til kommunerne? Venstre slår ud med arme og ben og siger: Vi har tillid til kommunerne. Er det her ikke en mistillid til kommunerne? Tror fru Tina Nedergaard ikke, at kommunerne ser på elevens tarv? Tror fru Tina Nedergaard, at man kun tænker økonomisk?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Nu strammer man den lidt. På den ene side siger man fra Socialdemokraternes side, at hvis det er sådan, at vi gennemfører det her, så vil kommunerne lukke produktionsskolerne, for nu koster det pludselig penge at have dem, og på den anden side skal vi så forsvare, at vi skulle have en mistillid til kommunerne, og derfor indfører vi det her. Altså enten har vi tillid til kom-

munerne, eller også har vi mistillid til kommunerne.

Jeg kan sige, at vi har tillid til kommunerne, og derfor tør vi godt overlade det økonomiske ansvar i større grad til kommunerne. Vi finder, at det er meget, meget væsentligt – også i forlængelse af den kommunalreform, som vi i Venstre er så glade for – at man i de større kommuner får et stærkt lokalt uddannelsstilbud, og at kommunerne går ind og vurderer, hvor de vil sende eleverne hen, ikke ud fra nogen økonomiske udgangspunkter, men ud fra: Hvad tjener eleven bedst, hvad er der lokalt af muligheder? Og vi er også glade for, at de er opmærksomme på, at der er kommet nogle nye, gode tilbud, siden denne regering kom til.

Formanden:

Det er min hensigt, at vi gør de korte bemærkninger til fru Tina Nedergaard færdige, inden vi holder frokostpause.

Så er det fru Jytte Wittrock for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Der er sagt mange ting om, hvordan dette her vil svække mulighederne for de unge mennesker ude i yderområderne. Men jeg tror ikke, det står klart nok, hvor grelt det er.

Hvis man kigger på det bilag, som alle har nu, kan man jo gå ind og finde sin kommune og slå en streg på tværs og finde ud af, hvor slemt det er. Vestlolland, de fire nuværende vestlollandske kommuner, har minus både i DUT-søjlen og i den, hvor der står plusser og minusser. Hvis jeg kigger på Lolland, så har hele Lolland minus i DUT-søjlen.

Jeg spørger bare: Skal det her være udtryk for, at jo længere man kommer ud i yderområderne, jo mere sikker kan man være på, at der er færre tilbud? Man har da de samme problemer, uanset om man bor i et yderområde, eller om man bor centralt. Og jeg synes, det er højst besynderligt, at de unge mennesker, som vi har ude i yderområderne, skal begrænses i deres tilbud. For det er jo et faktum, hvis man ellers vil se virkeligheden i øjnene, at produktionsskolerne er et smadder-godt tilbud for mange unge. Og det kan ikke erstattes af noget andet på det tidspunkt, hvor det er det rigtige tilbud.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Vi har jo simpelt hen ikke det samlede overblik over, hvordan straffen i dag praktiseres. Det er jo det, der er udgangspunktet, altså at den straf, der i dag praktiseres, jo rammer i flæng, og i særdeleshed rammer yderområderne. Vi har ikke et overblik over, hvordan den rammer. Og det fremgår heller ikke af det socialdemokratiske indlæg.

Det, der er udgangspunktet her, er, at vi fastholder det måltal, vi har haft hidtil. Vi fastholder det måltal, der var for aktiviteten på produktions-skolerne, også under den tidligere regering. Vi fastholder frit optag. Og vi giver de unge mennesker nogle gode muligheder for lokalt at få noget uddannelse, uanset om den foregår i en produktionsskole, i et produktionsskolemiljø, eller om den foregår på den lokale erhvervsskole, hvor, som jeg jo er nødt til at gentage, vi har lavet nogle nye tilbud, som Socialdemokraterne ikke bør afvise som uinteressante. De er i den grad interessante for målgruppen, der i dag går på produktionsskolerne.

Kl. 12.05

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Jeg bliver nødt til at gentage, at uanset om man kan lide det eller ej, så er produktionsskoletilbuddet det rigtige til de unge, som på et givet tidspunkt vælger det, fordi de simpelt hen ikke har den ballast, der skal til for at vælge noget af det andet. Det er jo forhåbentlig en indgang til noget, der er langt bedre og mere kvalificerende end produktionsskolen. Vi må have den respekt for de unge, der har brug for det her, og jeg synes simpelt hen, det er dårligt, og jeg kan slet ikke forstå, at det er det, man vil i regeringspartierne, at man i den grad vil skrotte yderområderne.

Jeg troede, at vi ville have de samme vilkår og muligheder stort set alle vegne, men vi bliver koblet fra på Lolland.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi har stor respekt for yderområderne, vi har stor respekt for de mindre kommuner, vi har stor respekt for landkommunerne, vi har stor respekt for de kommuner, der kæmper med en svagere økonomi, end der kan være andre steder. Det her forslag er faktisk også udtryk for en respekt

for det krav og den forventning, der har ligget fra produktionsskolernes side og fra kommunernes side om, at man fik en større afklaring, så man vidste, hvad man havde at budgettere ud fra, så man vidste, hvad det ville koste at benytte produktionsskolerne. Det er med udgangspunkt i denne respekt, at der kommer klare regler på feltet.

Og så må jeg simpelt hen gentage: Vi fastholder frit optag, der er fortsat respekt for eleverne og deres muligheder på Lolland. Vi fastholder den aktivitet, der lå under den tidligere regering, vi arbejder med nye muligheder for eleverne, for at de kan komme videre i uddannelserne.

Det er målet for Venstre, at unge mennesker får en kompetencegivende uddannelse og heri indgår også dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg bed mærke i, at fru Tina Nedergaard både i sin ordførertale og her i replikken til fru Jytte Wittrock taler om respekt og om ønsket fra kommunernes side og fra produktionsskolernes side om at få klarhed omkring de her regler. Det, der ærgrer mig lidt, er, at Venstre og regeringspartierne i øvrigt ikke udviser respekt for de samme aktørers henstillinger i de høringssvar, der er afgivet, for deraf kan man sådan set læse, at hverken Kommunernes Landsforening eller de organisationer, der er på produktionsskoleområdet, kan støtte det her. De er alle sammen lodret imod, de synes alle sammen, at det er en dårlig løsning, så det kunne da være interessant at høre, hvorfor respekten for, at man ønsker afklaring, ikke udstrækker sig til respekten for, at man synes, det her er noget makværk. Det er den ene ting.

Den anden ting, jeg vil spørge om, er: Hvor er logikken? Det er jo ikke rigtigt ... nå, nu lyser den røde lampe, så det må vente.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Nu er det jo ikke manglende respekt for nogen, når man vælger at tillægge dem økonomisk kompetence og økonomisk ansvarlighed og økonomisk beslutsomhed, og det er faktisk det, der ligger i lovforslaget – på samme måde som den tidligere regering gennemførte finansieringsomlægning på en række områder på uddannelsesområdet, hvor man sagde, at den, der visiterer, den, der benytter, den, der henviser,

den, der vejleder til et uddannelsesstilbud, også er den, der betaler.

Det er jo faktisk også det, vi gør her. Derfor får kommunerne jo nogle gode muligheder for at sige: Vi prioriterer produktionsskolerne, vi prioriterer et lokalt tilbud, vi prioriterer, at de unge mennesker får nogle gode uddannelser, men det kan også godt være, at vi skal skele til, om de kunne gå ind og tage nogle af de nye uddannelser, som vi har etableret i erhvervsuddannelsessystemet.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg må bare konstatere, at for Venstre er det sådan, at man har respekt og lytter, når der er nogle, der ønsker forandring, men når der så er nogle, der siger, at de ikke kan fordrage det, som regeringen gerne vil have, så bliver man døv, og så mister man respekten. Det synes jeg er meget interessant, og det er jo også noget, vi har set på andre områder.

Det andet, jeg vil spørge om, som jeg ikke nåede, er et spørgsmål om, hvor logikken er. Det er jo ikke rigtigt, når det bliver sagt, at man ikke helt ved, hvordan det rammer. Det er sådan set det, vi har brugt det her lidt kaotiske udvalgsarbejde på, og vi ved, at kommuner, som prioriterer at have en produktionsskole, bliver ramt på pengepungen, og vi ved, at små skoler bliver ramt på pengepungen. Vi ved sådan set også, hvor de små skoler ligger, de ligger i yderområderne. Ergo er det sådan, at de, der bliver dårligere stillet, er de unge, der bor i yderområderne, og det er måske også de unge, som bor i kommuner, der rent faktisk har prioriteret at have en produktionsskole.

Kl. 12.10

Jeg spørger bare til logikken. Jeg spørger bare til, hvorfor det er den fordelingsnøgle, man har valgt. Der må da have været andre muligheder.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Nu har jeg ikke været til stede ved forhandlingerne med kommunerne, men det, der har været problemet, og som jeg er nødt til at holde fast i, er, at kommunerne jo har tilkendegivet, at de fandt det utilfredsstillende, at de netop ikke vidste, hvordan økonomien ville se ud, at de netop ikke vidste, hvordan straffen ville se ud. Fru Lene Jensen ved godt, at det kunne kommunerne ikke forudsige under den model, vi har haft hidtil, fordi det først var, efter at man havde set

overskridelserne af måltallet, at den kollektive straf blev udregnet og pålagt kommunerne.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det er jo helt åbenlyst, når man læser betænkningensbidraget og også lovforslaget, at her er altså et tilbud til kommunerne, som de ikke kan sige ja til. Derfor er der jo heller ikke, som det blev sagt af fru Tina Nedergaard, mulighed for, at kommunerne kan prioritere, for det er jo netop indrettet sådan, at det ikke er en god mulighed for kommunerne.

Konsekvensen er, at de unge mennesker, som har brug for det her ekstra tilbud, det skub, der skal til på en produktionsskole, ikke får det skub i de kommuner. Kommunerne bliver nødt til at fravælge. Det går ud over en gruppe mennesker, og det er jo helt åbenlyst, at Venstre og undervisningsministeren åbenbart er fuldstændig lige glade med, at det er konsekvensen af det her. Det synes jeg er dybt problematisk. Det synes jeg fru Tina Nedergaard skulle tænke en ekstra gang over.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Der var vist ikke så meget et spørgsmål i det, mere en opfordring til, at jeg skulle tænke, og det vil jeg så forsøge på bedste vis.

Det, der undrer mig en lille smule i debatten her, er, at der bliver ved med at være fokus på, at vi fjerner muligheder fra eleverne. Det gør vi ikke. Vi fastholder måltallet. Vi fastholder frit optag. Det, vi gør, er, at vi siger, at kommunerne får en større del af det økonomiske ansvar for produktionsskolerne. Det er ikke at fjerne muligheder, det er at åbne for lokal prioritering, set i lyset af kommunalreformen, som faktisk er den rigtige vej at gå. Jeg kunne faktisk se store perspektiver i at overveje også andre former, hvor vi i højere grad kunne inddrage kommunerne i prioritering af uddannelse. Nu er det produktionsskolerne, men jeg kunne sagtens se dem engageret i langt højere grad også på andre områder.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg synes måske, det er en smule trist, at Venstres ordfører ikke er klar over, at den styringsmekanisme, man anvender, får en konsekvens. Den får lige bestemt den konsekvens, som er beskrevet, at de unge mennesker, som måske har

vanskeligst ved at komme i gang, ikke får det her ekstra tilbud. Det er det, som Venstre fjerner. Det siger altså meget om, hvor Venstre står politisk.

At man så også kan se, at det netop sker ude i de yderområder, hvor det måske er vanskeligst at komme i gang med en uddannelse, gør jo kun, at det her problem bliver endnu større.

Jeg synes, det er en trist dag, man forsøger at gennemføre det her på, og at man får det endeligt gennemført her ved tredje behandling i morgen.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Der er nu ikke grund til at være trist. Vi har fortsat et rigtig godt tilbud på de danske produktionskoler, også efter dette lovforslag, og lur mig, om ikke vi også vil opleve, at aktiviteten vil fastholdes på måltallet også i de kommende år. Det er min klare forventning. Det er da også, har jeg bemærket, ministeriets klare forventning, eftersom det fremgår af lovforslaget.

Så det er ikke en trist dag, det er en god dag. Det er en dag, hvor vi viser, at vi har tillid til, at kommunerne også prioriterer deres unge mennesker, og det er en god dag, hvor vi får større klarhed over, hvad det koster at bruge produktionskolerne, således at kommunerne kan budgettere efter det og ikke bliver ubehageligt overraskede, når regningen kommer.

Kl. 12.15

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Vi har i øjeblikket en model, som ikke er hensigtsmæssig, når der melder sig flere elever end det, der er måltallet. Det har hele Folketinget erkendt.

Det, der så er problemet, er, at man kommer med en model, som helt entydigt viser, at der er nogle kommuner, der taber, og det er de kommuner, der i forvejen har lidt – det er den omvendte Matthæus – og det er også sådan, at de produktionsskoler, det går ud over, er de produktionsskoler, der ligger i kommuner, der har det skidt.

Jeg synes, at vi i fællesskab skal erkende, at den nuværende model burde laves om, men denne model duer heller ikke, den giver nogle andre problemer.

Jeg synes bare, at politikerne hele tiden skal være opmærksomme på, at man har været med til at lave noget, der ikke er godt nok. Når man

så får det at vide, skal man indrette sig efter det. Man skal lytte – man har to ører og i øvrigt en mund – i stedet for hele tiden vedholdende at sige: Det her er en god dag, og det her er en hel masse godt.

Der er da entydigt et problem, om ikke andet kan man læse optrykket af bilagene.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Det er meget, meget tydeligt, at oppositionen ikke er enig med regeringspartierne i, hvilke effekter dette vil få for de unge menneskers mulighed for at komme på produktionsskole. Det tror jeg vi har understreget, og det er sådan set sundt nok.

Jeg mener fortsat, at vi med det lovforslag, der ligger her, og også med afvisningen af ændringsforslaget har en produktionsskoleform, som giver et rigtig godt tilbud til unge mennesker, og jeg ser ikke, at dette lovforslag på nogen måde kan ændre det.

Men jeg vil gerne brede det lidt ud og sige: Når vi ser på produktionsskolerne, så er vi også nødt til at se på den målgruppe af elever, som vi taler om her. Der har vi også skaffet nogle nye tilbud, så det ville jo ikke være unaturligt, om aktiviteten ville være en lille smule aftagende på produktionsskolerne i årene frem, for vi har jo lavet nogle nye, spændende, kompetencegivende uddannelser i erhvervsuddannelsessystemet.

Dette lovforslag er ikke et dårligt lovforslag. Det er et forslag, som retter sig mod, at de store kommuner, som vi også får mere, kan tage et ansvar for de unge mennesker, de har i kommunen.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg er ikke bosiddende i Nordjylland, og jeg er ikke valgt i Nordjylland. Fru Tina Nedergaard har derimod den kvalifikation.

I det område ligger Skagen Produktionsskole. Skagen Produktionsskole er en af de produktionskoler, der sandsynligvis lukker, ikke fordi man bliver en del af Frederikshavns Kommune, for det sker inden da. Hvorfor sker det inden da? Det gør det, fordi det ville være så dyrt for Skagen Produktionsskole at blive opretholdt, og det har Skagen Kommune nok ikke råd til.

Det næste, der sker, er så, at unge mennesker i Skagen mangler dette tilbud. Det vil sige, at den hjælp til at komme videre i en erhvervsuddannelse eller en anden kompetencegivende uddan-

nelse kan de ikke få, medmindre de tager til Frederikshavn. Hvad er så risikoen? Den er, at de ikke tager til Frederikshavn.

Alt det her sker, inden den nye storkommune Frederikshavn kunne tage stilling til, om Skagen Produktionsskole skulle opretholdes.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg tør ikke indlade mig på spådomme, om Skagen Produktionsskole overlever det første år, det næste år, det tredje år eller det fjerde år. Det vil jeg overlade til lokalpolitikkerne i Skagen at vurdere, og dem har jeg rent faktisk så stor tillid til, at jeg mener, at det er meget sandsynligt, at Skagen Produktionsskole overlever. Men lad os overlade det til fremtiden at vise.

Det, der bare er situationen her, er, at det jo ikke er det, at det ikke kan svare sig at have en produktionsskole, som betyder, at den eventuelt lukker. Det er, fordi man prioriterer nogle andre ting, fordi man prioriterer, at de unge mennesker kommer i gang med en kompetencegivende uddannelse.

Det ret beskedne beløb, der går til grundtilskud til en produktionsskole, skal hr. Aage Frandsen eller andre ordførere herinde ikke komme og fortælle mig er afgørende for, om en kommune ønsker at fastholde et godt lokalt tilbud til netop den gruppe unge mennesker, der ellers alternativt meget let ender i kontanthjælpskøen.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, i hvilket omfang hun synes, det her forslag stemmer overens med det der højtprofilerede tema i Venstre, der hedder det frie valg, som gerne skulle have så stor en vifte som overhovedet muligt.

Kl. 12.20

Jeg vil også gerne høre, hvordan det stemmer overens med Venstres politik på landdistriktsområdet. I hvert fald da Venstre var i opposition, havde man en meget, meget høj profil i forhold til at sikre udvikling i yderområderne. Hvordan stemmer det her forslag lige med de der to meget højt profilerede områder?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Det stemmer rigtig, rigtig godt overens med det frie valg, for vi fastholder jo det frie optag på produktionsskolerne. Vi giver fortsat eleverne

mulighed for at komme på produktionsskole. Vi giver fortsat kommunerne mulighed for at have en produktionsskole. Kort sagt ændrer vi sådan set ikke på mulighederne for eleverne.

Med hensyn til vores regionalpolitik er jeg ikke ordfører på det pågældende område, men vil da gerne nævne et par ting. Det er jo sådan, at Venstre vil lægge stemmer til den kommunalreform, vi nu gennemfører. Vores regionale politik går ud på, at de lokale enheder, altså kommunerne, skal være så store og stærke, at de kan tage et eget ansvar for borgere i deres kommune.

I forlængelse heraf er det jo meget, meget naturligt, at man i kommunerne, i disse styrkede kommuner, faktisk får ansvaret for også at vurdere, hvad det er for nogle uddannelses tilbud, vi ønsker at give vores unge mennesker, herunder gruppen af unge mennesker, som har vanskeligt ved en kompetencegivende uddannelse, men som vi jo – og jeg kan ikke lade være med at nævne det igen – har lavet 23 nye uddannelser til.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Det kan være meget rigtigt med de 23 nye uddannelser, men nu ved vi jo lige præcis, at produktionsskolerne er velegnede til de unge mennesker, som har brug for at blive klædt på til at tage uddannelser på teknisk skole og andre steder, og lige præcis de unge mennesker findes også i landdistriktsområderne. Hvorfor skal der derude være et dårligere tilbud til de unge mennesker?

Til det sidste vil jeg sige, at Venstre har meget travlt med, at der skal være udvikling i landdistrikterne, men i virkeligheden vil den her lov jo være med til at gøre det mindre interessant at leve på landet. Jeg synes, det er et meget godt eksempel på, at Venstre siger et, men i realiteten gør noget helt, helt andet.

Hvis det her lovforslag var kommet i en periode, hvor der var masser af god økonomi i kommunerne, så ville jeg ikke være så bekymret. Så ville de sikkert gøre, som Venstres ærede ordfører siger. Men det her forslag kommer på et tidspunkt, hvor økonomien bliver ekstremt stram, og derfor kan man være enormt bekymret for, at det går helt galt.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Nu er det nok at skyde en lille smule over målet at sige, at nu bliver det mindre interessant at bo-

sætte sig i landdistrikterne. Jeg tror på, at mange mennesker også fremover modigt vil begive sig ud i landdistrikterne, for situationen er jo ikke den, at vi er ved at lukke produktionsskolerne. Der bliver jo talt fra denne talerstol, som om vi er ved at lukke produktionsskolerne. Det er vi ikke, tværtimod cementerer dette lovforslag altså, at vi har et måltal, som er fuldstændig identisk med det måltal, også den tidligere regering havde.

Den tidligere regering ville netop som denne bare sige, at der må være grænser for, i hvilket omfang produktionsskolerne bliver brugt. Det er meget, meget vigtigt, at vores unge mennesker kommer i gang med kompetencegivende uddannelser. Derfor fastholder vi måltallet. Vi bruger bare nogle andre mekanismer til at nå det frem for en lidt tilfældig afstraffelse.

Med hensyn til kommunernes dårlige økonomi vil jeg sige, at jeg jo så heller ikke er kommunalordfører, men jeg vil da godt lige sige, når det nu bliver nævnt herfra, at det jo er sådan, at kommunerne samlet set aldrig, aldrig har haft mere at gøre godt med, end de har nu.

Formanden:

Med disse 18 korte bemærkninger til fru Tina Nedergaard siger vi tak.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15. Den første ordfører, der får ordet, efter at vi genoptager mødet, er hr. Aage Frandsen.

Mødet udsat kl. 12.24

Mødet genoptaget kl. 13.15

Forhandlingen genoptoges

Første næstformand (Svend Auken):

Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er hr. Aage Frandsen.

Aage Frandsen (SF):

Når vi behandler lovforslag i Folketinget, er der en tendens til, at regeringen – og det er ligegyldigt, hvilken farve den har – har flere ændringer af love i ét lovforslag. Der kan være tale om et lovforslag, som ændrer i fire, fem love. Det er ikke usædvanligt.

Her har vi den lidt usædvanlige situation, at vi i den samme folketingssamling behandler to lovforslag, der vedrører samme lov, og det er endda inden for meget kort tid.

Den 6. oktober 2004 fremsattes et forslag, som vi i dag har vedtaget, nemlig nr. L 3, og vi har stemt imod, og det har den samlede opposition til venstre for regeringen.

Nu behandler vi så et andet lovforslag, der også vedrører produktionsskolerne, som blev fremsat den 17. november 2004, som har været til første behandling den 30. november 2004. Vi har her anden behandling, og så er det tanken, at det i morgen skal gennemføres ved tredje behandling. Det tyder på, at regeringen ligesom ikke har tænkt over tingene i en sammenhæng, for ville man nok have lavet et lovforslag.

Det, som det her vedrører, er nogle ændringer, som skal tage højde for en problemstilling, som det samlede Folketing er enig om er en relevant problemstilling, nemlig at den måde, som produktionsskolerne finansieres på ifølge gældende regler, ikke er helt hensigtsmæssig med hensyn til kommunernes mulighed for at disponere. Det skyldes primært, at antallet af produktionsskoleelever er betydelig højere end det, der var udgangspunktet for målsætningen med den lov, der i sin tid blev vedtaget.

Der har været argumenteret fra regeringens side både ved den her lejlighed og også ved første behandling med, at det, som ligger her, jo meget minder om det, den daværende regering kom med. Nu har jeg det sådan, at bare fordi det er noget, den tidligere regering kom med, behøver det ikke være et argument.

Men det, der er forskellen i de to situationer, er, at da den tidligere regering kom med noget, som kunne minde om det her, var vi nogle, som ikke var en del af regeringen, men kunne lave aftaler med regeringen og dermed udgøre et flertal, og vi kunne så sige, at det, som lå fra den daværende regerings side, ikke var fornuftigt nok, ikke var godt nok. Det vil sige, at vi havde set, at det var dårligt.

Endvidere var regeringen ikke argumentresistent, så vi kunne i fællesskab finde ud af en model, som på det tidspunkt klart var ganske fornuftig ud fra det, som var, men som vi erkender i dag tiden ikke helt svarer til.

Det, vi har i dag, er en regering, der har et støtteparti, som der ikke er nogen tvivl om i nogle sammenhænge i høj grad bruger sin indflydelse, og i andre sammenhænge overhovedet ikke bruger en eventuel indflydelse, enten fordi

man ikke gider, eller også bare fordi man er enig med regeringen.

Kl. 13.20

Så har vi en opposition, som argumenterer meget imod det forslag, der ligger, men når regeringen har sit flertal, viser den helt åbenbart sin argumentresistenthed, så flytter den sig ikke.

Det kan ikke passe, at regeringen ikke kan se, at det her ikke hænger sammen. Det kan ikke passe, efter at vi har fået de her svar, der er optrykt som bilag til betænkningen, som hele Folketinget kender, og som jeg virkelig synes at hele Folketinget skulle studere, fordi der er nogle uhensigtsmæssigheder, som regeringen også må være imod. Det kan ikke være sådan, at regeringen synes, at konsekvenserne af det her alt sammen er godt. Det er i orden, at regeringen synes, og at flertallet i Folketinget synes, at man vil lave ting om, fordi de ikke fungerer godt nok – det synes vi heller ikke de gør, sådan som det er i dag – men så går man over til en model, som har de konsekvenser, som også fremgår af betænkningen og af de svar, som ministeren selv har givet.

Det fremgår jo entydigt, at vi har en række kommuner, som tjener på det her, og så har vi en række kommuner, som taber på det her. Det er selvfølgelig ikke hensigten, at det skal være sådan, at de fattige kommuner taber på det her, men det er et gennemgående træk, at dem, der har, skal mere gives, og dem, der ikke har noget, skal der tages fra.

Det kan heller ikke være regeringens mening, at det er fornuftigt, at en kommune, der har gjort sig den umage at have en uddannelsespolitisk målsætning om at have en produktionsskole, skal betale, det må næsten blive en otte-ti gange så meget for den første produktionsskoleelev som den kommune, der ikke har en produktions-skole. Det kan ikke være meningen, men det er konsekvensen.

Det er derfor, at jeg synes, at man har et lovforslag, som har nogle utilsigtede virkninger, og alle kan se, at det har utilsigtede virkninger, og at det får nogle konsekvenser, som jeg tror alle er imod, for jeg tror ikke, at det kan være regeringens mening, at f.eks. Skagen, Gjellerup, Hanstholm, Lemvig, Sydthy, Ringkøbing, Arden, Middelfart, Møn, Ravnsborg og Kongerslev Kommuners produktionsskoler skal lukkes. Det er ikke regeringens mening. Nej, det tror jeg ikke det kan være. Derfor tror jeg på det bedste i den her forbindelse, også hos ministeren, og appellerer til, at man altså finder en anden model, og

jeg ved også, at når ting virkelig er vigtige for dem, der bestemmer, hvad vigtigt er, så kan man godt nå at lave det om. Det her er anden behandling, og det ændringsforslag, som partier i oppositionen har stillet, vil rette op på det. Det er der ingen tvivl om, men det kan blive endnu bedre, hvis man laver meget mere om, og det er der mulighed for.

Der er to muligheder. Den ene mulighed er, at man laver det om til i morgen, man kan godt lave ændringsforslag til i morgen, men det forudsætter, at regeringen vil gøre noget, ellers kan det ikke betale sig at sende det tilbage til udvalget. Så det er regeringen, der skal sige, at den godt vil kigge på det igen, ellers har jeg ikke nogen umiddelbar interesse i det.

Man kan også stille forslag uden for betænkningen, hvis man endelig vil det fra regeringens side, hvis man finder ud af i morgen tidlig, at den da er helt gal, at oppositionen jo selvfølgelig har ret. Den vidste det nok også i forvejen, men nu kan den selv i denne mørke tid godt se det.

Den anden mulighed er selvfølgelig at sige, om vi ikke skulle finde en endnu bedre model og så vente med at få det her vedtaget til efter, at Folketinget har holdt en mere eller mindre tiltrængt juleferie.

Jeg synes, at regeringen virkelig skulle overveje grundigt, om ikke den skulle benytte sig af en af disse to muligheder.

Vi er enige i, at den nuværende lovgivning ikke er hensigtsmæssig, og at modellen skal laves om, men hele oppositionen er enig om, at det, man vælger at få i stedet for ifølge det lovforslag, som ligger fra regeringens side, er ringere, klart er ringere, og at det giver nogle u hensigtsmæssigheder, der er langt værre end den uhensigtsmæssighed, som vi har i dag med, at kommunerne ikke helt kan disponere på længere sigt. Det er den eneste form for uhensigtsmæssighed der er.

Her er uhensigtsmæssigheden, at en række produktionsskoler må regne med at lukke, og at en række kommuner fra ikke helt at vide, hvordan økonomien er, i fremtiden ved, at økonomien er meget, meget ringere, fordi de har tilladt sig den – i gåseøjne – luksus at have en produktionsskole.

Kl. 13.25

Margrethe Vestager (RV):

Vi får at vide, at forslaget her er en del af regeringens strategi for, at alle unge får en kompetencegivende ungdomsuddannelse. I Det Radi-

kale Venstre er vi glade for, at regeringen har besluttet sig for at videreføre den målsætning, som var målsætningen for SR-regeringen, og det er jo heldigvis sådan, at det stadig væk er det meget store flertal, der får en kompetencegivende ungdomsuddannelse, men der er nogle, der ikke får en kompetencegivende ungdomsuddannelse, og de bliver flere i øjeblikket.

Som allerede nævnt under de korte bemærkninger og som nævnt under førstebehandlingen synes vi, det er rigtigt at lave et nyt system, men det er ikke det rigtige system, som er til behandling i dag. Hvorfor skal det være dyrere for kommuner med en produktionsskole end for kommuner uden en produktionsskole, at de unge får muligheden for at komme på produktionsskole som afsæt til ny uddannelse eller til et arbejdsliv? Vi ved udmærket godt alle sammen, at for nogle af de her unge er det ikke afsættet til en erhvervsuddannelse, kort så vel som lang, men det er måske afsættet til et arbejdsliv, der gør, at de kan forsørge sig selv, få styr på deres liv, få en retning, som gør, at de måske vender tilbage til uddannelsessystemet på et tidspunkt. For mange lykkes det jo på produktionsskolerne med brobygning til en erhvervsuddannelse, kort så vel som lang, med vejledning og rådgivning, med voksne, der giver plads til, at de kan lave noget.

Hvis man ser på produktionsskolernes rolle, så ændrer dette forslag produktionsskolernes rolle, for produktionsskolerne udfylder jo et rum mellem de efter strukturreformen snart alle statsfinansierede ungdomsuddannelser og den kommunale aktivering.

Venstres ordfører siger, at den, der visiterer, betaler. Ja, men det gør kommunen skam i dag, hvis kommunen visiterer til produktionsskolen, så betaler den fuld pris. Sådan er det allerede.

Vi fastholder samme måltal som den tidligere regering, siger Venstres ordfører. Ja, dengang havde vi også en fri ungdomsuddannelse, men den kanal er lukket.

Det nuværende system er ikke godt. Nej, men det er det foreslåede system heller ikke.

Vi foreslog noget lignende, men vi gennemførte det ikke. Vi blev klogere, fordi vi lyttede til de argumenter, der var, og det synes vi er en god ting at gøre, hvis man vil have en ordentlig rege- ringsførelse.

De unge, hvis vilkår vi taler om i dag, er de unge, som ikke kan vælge frit. Venstres ordfører synes, det er helt rigtigt og glædeligt, at det nu i endnu højere grad overlades til kommunens pri-

oritering, om de skal have et tilbud, de kan gå hen til, som kan give dem et afsæt til uddannelse og arbejde. Det vil staten ikke tage ansvar for. Uanset om tilbuddet er der eller ej, vil staten ikke tage ansvar for, om de unge har en mulighed eller ej.

Der er blevet sagt meget om det frie optag i dag. Det virker, som om man helt har glemt, at vi har vedtaget nr. L 3, som gør, at man skal rundt om Ungdommens Uddannelsesvejledning for overhovedet at få lov til at søge om optag på en produktionsskole.

Jeg synes, at Venstres ordfører har gjort et godt stykke arbejde i dag med loyalitet at forsvare regeringens politik. Vi håber, at regeringen vil gøre det samme, men gøre det i forhold til den politik, der er den grundlæggende, den politik, der får de store ord, nemlig ordene om uddannelse til alle, ordene om frit valg og ordene om muligheder. Ministeren havde rigtig godt fat om det ved førstebehandlingen, hvor ministeren lovede at tænke sig om.

Det gik så øjensynlig i stå under udvalgsbehandlingen, men det kan ske for enhver af os. Vi håber, at ministeren vil svare på de spørgsmål, der er rejst: Hvorfor skal nogle kommuner nu have en udgift til en produktionsskole, der er langt, langt større, hvis de vælger at have en produktionsskole? Hvorfor skal nogle unge i den grad overlades til den kommunale prioritering, hvis de har brug for et tilbud nu og her om et nyt afsæt til uddannelse og arbejde? Er det regeringens politik, for at muligheden skal lukkes for de unge, der ikke selv frit kan vælge, om de vil have en gymnasial uddannelse eller en erhvervsuddannelse?

Vi oplever, at regeringens prioritering af uddannelse til alle er sådan, at hvis bare vi lukker alle biveje, alle genveje, alle de steder, hvor tingene kan vokse bare en lille smule frit, så skal de nok rette ind. De har bare ikke viljen. Men der tror jeg, nogle af os har en anden oplevelse af, hvad det er for en situation, de unge står i. De har brug for produktionsskolerne, og de har også brug for det på en måde, så det ikke bare er den enkelte kommune, der skal prioritere, om det tilbud skal være der eller ej.

Kl. 13.30

Derfor håber vi, at regeringen besinder sig og tager forslaget tilbage og finder et nyt og bedre system, som et enigt Folketing kan bakke op om.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Fru Margrethe Vestager synes ikke, at det system, vi har i dag, er godt. Hun synes heller ikke, at det forslag, der er fremsat, er godt. Faktisk synes hun, at det er så dårligt, at da hun selv havde fremsat det som undervisningsminister, valgte hun at trække det.

Så er mit spørgsmål blot: Det system, vi har, er ikke godt. Det system, der blev foreslået af den tidligere undervisningsminister, fru Margrethe Vestager, var ikke godt. Hvorfor valgte den tidligere regering så ikke at fremsætte et helt tredje forslag, for så vidt et sådant eksisterer?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Her vil jeg komme ind på noget, som måske kan være en konceptuelt hel og total nyskabelse for regeringspartierne, så jeg vil godt have ro. Det handler om at udvikle ting i takt med, at man bliver klogere. Jeg vil godt gentage det: Det handler om at udvikle løsninger i takt med, at man bliver klogere. Jeg vil opfordre folk til at sætte et mærke i bogen, for det er en nyhed, at sådan kan man gøre.

Hvis man bliver opmærksom på ting, der ikke fungerer, som man havde håbet de ville fungere, hvis man bliver opmærksom på, at de løsninger, man har fundet, ikke er hensigtsmæssige, så sætter man sig ned og stiller de principper op, som man gerne vil have opfyldt, og så finder man ud af, hvordan det skal være.

Jeg tror, at fru Tina Nedergaard har al god vilje, vi hører jo ikke andet end gode ord om produktionsskolerne fra talerstolen. Jeg tror også, at ministeren har al god vilje, vi hører ikke andet end gode ord fra talerstolen. Venstre er jo et parti, der mener, at folk skal bedømmes på det, de siger, og det, de gør. Derfor synes vi jo, at det vil være glædeligt og fremadrettet, hvis regeringen var optaget af, hvordan vi får et godt system i stedet for et nyt system, som vi ikke er tilfredse med.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Fru Margrethe Vestager siger, at man skal udvikle og finde nye løsninger, efterhånden som man bliver klogere. I forlængelse af mit tidligere spørgsmål vil jeg så spørge: Kan jeg konkludere deraf, at når den tidligere regering ikke fremsatte et andet og altså bedre forslag end de to alle-

rede diskuterede, det nuværende system, og det, der ligger som forslag i dag, var heller ikke den tidligere regering blevet klogere?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Der er en helt særlig ting. Vi var også igennem det i onsdags, hvor det godt nok var videnskabsministeren, som var ude i, at hvad nu hvis SR var blevet siddende. Det burde vi jo egentlig have afprøvet, det tror jeg vi alle sammen ville have syntes var bedre. Men den der med hvad nu hvis SR var blevet der? Hvad nu hvis det var SR, der havde siddet og skullet tage ansvar for den her situation?

Det er jo hypotetiske spørgsmål, og man må bedømme os på de holdninger, vi har til det, der foreligger. Vi havde den anden forventning til, hvordan det system ville virke, som vi vedtog dengang, men den rapport, vi har læst, og de argumenter, vi har hørt, har overbevist os om, at det system, som vi lavede, ikke er godt nok.

Det gør jo så også, at vi har en viden, som siger os, at det system, som der foreslås, faktisk hverken er værre eller bedre, men har den konsekvens, at produktionsskoler vil lukke.

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Bodil Kornbek som ordfører.

Bodil Kornbek (KD):

Med lovforslag nr. L 119 er vi jo egentlig i den situation, at vi har det samme sigte, at vi erkender, at finansieringen af produktionsskolerne, som den er i dag, ikke er hensigtsmæssig. Vi er alle enige om, at vi gerne vil ændre det til, at det bliver mere tidssvarende i forhold til den situation og den udvikling, der er i dag. Vi er enige!

Kl. 13.35

Jeg mener at kunne erindre, at ministeren under førstebehandlingen åbnede op for, at vi kunne tale om det her, at hun gerne ville se på det. Det gav mig da også håb om, at vi sammen kunne finde en finansiering, som netop kunne få stor og bred tilslutning fra de partier, som var villige til at gå ind og se på det her område i erkendelse af, at det ikke er godt nok, som det er.

Undervejs i processen får vi så stillet en masse spørgsmål, og i et af svarene siger ministeren ganske klart, at det her er det bedste, at der ikke er noget at komme efter nu. Skal jeg så virkelig konkludere, at det bedste af det her system er, at mindre kommuner, fattige kommuner, også kommuner i yderområderne fremover vil være

tvunget til at kunne risikere at skulle lukke deres produktionsskoler? Er det det, ministeren vil? Kunne man ikke have fundet en mere neutral model? Ministeren var jo egentlig åben for at holde fast i det, som blev sagt under førstebehandling.

Konsekvensen af dette forslag er jo, at de muligheder, som unge har fremover, bliver færre, og når jeg ved, hvor meget undervisningsministeren lægger vægt på, at unge skal i gang med uddannelse, at de skal have gang i et forløb, at det er vigtigt, at de bliver holdt til, så kan det jo undre, at mulighederne bliver færre og færre.

Nu går det altså også ud over de unge, som bor i yderområderne. De får færre muligheder. Jeg beklager, at den åbenhed, som ministeren trods alt havde under førstebehandlingen, meget hurtigt forsvandt, og at en dialog blev til ingenting, for muligheden for at gå ind og få en model, der kunne have fået stor, bred tilslutning, var jo absolut til stede, for vi indser, at den model, der er nu, ikke er god nok.

Lad mig bare erkende, at den uddannelsespolitiske linje, som regeringen lægger, og de mål, den sætter sig, får den altså meget svært ved at nå, når den i den grad begrænser sig igen og igen. Der kommer ikke den bredde i uddannelsesmulighederne, som der bør gøre, heller ikke for de unge, som ikke bare her og nu kan presses ind i en kompetencegivende uddannelse. Hvad skal de gøre fremover? Denne regering har reelt ingen bud på det.

Det her forslag giver endnu færre muligheder til de unge, som har allermost brug for det.

Lene Jensen (S):

Ja, jeg var helt bange for at række fingeren op, for jeg ville helst ikke tage taletid fra ministeren, men nu kunne jeg jo se, at ministeren ikke lige var på vej, og så vil jeg da lige høre, hvad det skyldes, for jeg har da stillet nogle konkrete spørgsmål i min ordførertale, som jeg ikke mener at vi i udvalgsbehandlingen har haft lejlighed til at drøfte, fordi vi har fået svar på spørgsmål så sent, og fordi vi har fået dem i nogle meget komplicerede former, der har stillet visse krav til udredningstalentet hos det enkelte udvalgsmedlem.

I min ordførertale spurgte jeg sådan set om, hvor logikken er. Altså et er, at vi kan være uenige om, hvad der er til produktionsskolernes bedste, og hvad det i øvrigt er for en rolle, de skal spille, men der må da vel i det mindste være en eller anden form for logik, når man

frem sætter det her forslag, og hvor er logikken i, at man vælger at særbehandle de kommuner, som allerede har en produktionsskole, negativt? Hvorfor skal det være dyrere for en kommune, som selv lægger skole til, at have elever på en produktionsskole? Hvor er logikken? Bare forklar mig det, så kan det være, det store lys går op for mig.

Tilsvarende: Hvor er logikken i, at det er i de små skoler, det bliver rigtig dyrt at have elever? Det er så i øvrigt de små skoler, som i hvert fald tit og ofte findes ude i yderområderne, og som vi nu ved rent faktisk kan blive lukningstruede af det her. Hvor er logikken i det? Er det et bevidst valg, eller er det en uheldig sideeffekt af den lovgivning, som man foreslår?

Hvis det er det første, så er vi rygende politisk uenige. Hvis det er det sidste, så må vi da kunne finde ud af i fællesskab at gøre noget ved de uheldige sideeffekter.

Jeg har også noteret mig, at ordføreren fra Dansk Folkeparti ikke har taget ordet. Det forstår jeg sådan set heller ikke, for både under førstebehandlingen og de diskussioner, vi har haft i udvalget, synes det at have ligget Dansk Folkeparti meget på sinde, at der ikke sker noget med de små skoler ude i yderområderne, i de små samfund.

Det har vi jo nu så i svarene fået bekræftet at der meget vel kan komme til, så jeg er lidt nysgerrig efter at høre, hvad der er sket med den omsorg, som man tidligere har udvist. Men der er jo tid endnu til at tage ordet.

Kl. 13.40

Jeg venter spændt på at høre, hvor logikken er, hvor visdommen er. Og hvis ikke ministeren kan forklare mig det, så bliver jeg jo nok nødt til at konkludere, at der ikke er nogen.

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Margrethe Vestager: Undskyld, en kort bemærkning til ... (*Afbrydelse*). Ja, ja, men nu var det fru Margrethe Vestager, som jeg havde set først. Det er hende, der får ordet først.

Margrethe Vestager (RV):

Mens ministeren samler sine noter med henblik på at svare på de spørgsmål, der er stillet, vil jeg godt gøre et af mine spørgsmål klarere, hvis ministerens mangel på markering med henblik på at tage ordet skyldes uklarhed.

Lovforslagets formål er at fremme, at flere unge får en kompetencegivende uddannelse. Det er formålet. Hvorfor er det særlig fremmen-

de for, at flere unge får en kompetencegivende uddannelse, at det for kommuner, der har en produktionsskole, er meget, meget dyrere, at de unge går på produktionsskole, i forhold til kommuner, hvor man ikke har en produktionsskole? Hvorfor er det fremmede for, at unge får en kompetencegivende ungdomsuddannelse? Det er simpelt hen et meget, meget stort mysterium, hvad der er sammenhængen mellem lovforslagets formål og det, der foreslås.

Det ville nu være meget rart for Folketinget, hvis den sådan set egentlig ret grundlæggende uklarhed kunne opklares, for det, vi skal stemme om i dag, er et ændringsforslag, der vil gøre, at det er lige meget, om kommunen har en produktionsskole eller ej i forhold til den kommunale omkostning – i hvert fald i forhold til en gennemsnitsbetragtning.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Aage Frandsen som ordfører. Jeg beklager, at hr. Aage Frandsen ikke fik ordet i den rækkefølge, han skulle have haft det.

Aage Frandsen (SF):

Selv om det ikke hører sig til, så vil jeg sige til formanden: alt tilgivet.

Dette her er et parlament. Det kommer af det latinske ord parlamentum. I et parlament parlaterer man. Det betyder, at man samtaler i dette rum. En fordel i forbindelse med en samtale er, at der er flere, der vil deltage. Og jeg vil gerne rose Venstres ordfører, fru Tina Nedergaard, fordi fru Tina Nedergaard deltog i samtalen, for det er trods alt ud af samtalen, at man skulle nå frem til en større erkendelse.

Vi er nogle, som hele tiden forventer, at det kan ske, fordi vi har tvivlens nådegave, og fordi vi ved, at vi ikke har den højeste sandhed.

Der er nogle andre, som jeg ikke synes lever op til, at de vil deltage i samtalen og dermed nok heller ikke er opmærksomme på, at de kunne blive klogere. Det skyldes nok ikke, at de ikke intellektuelt ved, at de godt kan blive klogere, men det, at man har magten, man har flertallet, gør, at så behøver man ikke at lytte.

Og det er der, Dansk Folkeparti er særegent af et støtteparti at være i dette parlament, fordi de i en masse situationer er fuldstændig ligeglade – fuldstændig ligeglade – med, hvad der foregår herinde. Man har nogle mærkeområder, og dem slås man for. På en række andre områder slås man ikke for dem.

Nu kan jeg se, eller rettere sagt jeg kan ikke se, at Dansk Folkepartis ordfører er til stede lige i øjeblikket. Men så vil jeg bede Dansk Folkepartis medlemmer om at studere det, som er betænkningen til dette lovforslag, og se, hvad det her lovforslag betyder for landets produktionskoler, for produktionsskoler i Ringkøbing Amt – hr. Christian H. Hansen er på vej ud ad døren nu. Men altså i Ringkøbing Amt betyder det noget, i Nordvig betyder der noget. Det betyder noget i Nordjyllands Amt, det betyder noget i Storstrøms Amt. Det betyder formentlig ikke noget i Københavns Amt, ikke meget, heller ikke i Århus Amt.

Men jeg synes, at selv om det ikke er noget, man er så voldsomt engageret i, skal man være klar over, at det her betyder noget for netop de fattigste kommuner i Danmark. Og det betyder noget for de unge mennesker, som har dårlige muligheder for at komme ind i uddannelsessystemet, ikke fordi de nødvendigvis er dårligt begavede, slet ikke, men de er ikke parate til at gå ind i uddannelsessystemet. De har problemer med at være uddannelsesparate, de har problemer med at finde ud af, hvad de vil med deres liv. Og de har måske prøvet at være inde i uddannelsessystemet, men det mislykkedes.

Kl. 13.45

Derfor forstår jeg ikke, at Dansk Folkeparti ikke i højere grad er opmærksom på de her problemer. Jeg forstår heller ikke, at regeringen ikke er det. Men i den her sammenhæng ved jeg jo, at det at være støtteparti rent faktisk betyder, at man kan øve sin indflydelse, og det ved Dansk Folkeparti også. Men her vil eller gider man ikke.

Jeg synes, det er meget trist, at vi får lovforslaget vedtaget, sandsynligvis i morgen, og det er meget trist, at man ikke, undskyld udtrykket, kan få lov til at diskutere bortset fra med fru Tina Nedergaard, og det er ment som en ros til fru Tina Nedergaard, som netop vil diskutere sagen med os.

Men det er ministeren, der får ministerløn. Det er ministeren, der har ansvaret. Og derfor synes jeg altså, at ministeren skal gå op og argumentere for, hvorfor det her er så godt, hvorfor vi har uret, og hvorfor det ikke er lykkedes at trænge igennem med hensyn til at nå en større forståelse.

Vi har gjort vores forsøg. Det kan jo skyldes, at det er, fordi vi ikke kan, at vi ikke evner det, at vores pædagogiske evner ikke er til stede. Det

kan også skyldes, at modtageren ikke vil/kan. Jeg håber ikke det sidste. Jeg frygter det første.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget forkastedes, idet 46 (S, SF, RV, EL og KD) stemte for, 58 (V, DF og KF) imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

30) Anden behandling af lovforslag nr. L 118: Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Fripladstilskud i skolefritidsordninger af økonomiske, sociale eller pædagogiske grunde).

Af undervisningsministeren (Ulla Tørnæs). (Fremsat 17/11 2004. Første behandling 30/11 2004. Betænkning 14/12 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.